Ч. 212. Пятниця 4 жовтня (21 вересня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Здоровлє Цісаря. — Скликане ради державної. — З краєвих соймів. — Вибори до третої думи.

Цісар вчера по від'їзді Вел. князя Володимира удав ся до Шенбруну, де полишить ся в найблизших днях, не приїзджаючи до Відня. Длятого також заповіджені на нині авдиенциї відкликано. Цісар чує ся в наслідок тяжких репрезентацийних обовязків дуже утомлений. До того прилучив ся нежит, який мучить Цісаря від кількох днів. Як доносить півурядова Korrespondenz Wilhelm, розходить ся тут лише о легку хрипку, внаслідок чого має Цісар здержати ся від довшого говореня. Цісар відпічне кілька днів в Шенбруні, що однако не здержить Монарха від полагоджуваня біжучих справ і приниманя поодиноких осіб.

Долішно-австрийский сойм, котрий мав радити лише до 9 с. м. — як доносять з Відня — буде радити аж до 15 с. м. З того виходило би, що вість о скликаню ради державної на день 10 с. м. була передвчасна і що реченець скликаня ради державної відложено на пізнійший день.

На засіданю буковиньского сойму прийшло дня 1 с. м. — доносить N. fr. Presse — до скандальної сцени. Пос. Ончул, против котрого буковиньска праса виступила була в послідних часах дуже остро із за єго фінансового проєкту, поставив запитане до президента краю Бляйлебена, длячого він дозваляє на таке поступоване против него. На то відповів президент краю, що він не має ніякого впливу на буковиньску прасу, позаяк она зовсім независима. Вже то запитане викликало було заворушене. Коли же Ончул відтак мотивував своє внесене в справі парцеляциї ґрунтів греко-православного релігійного фонду і напав на правительство, не давано єму говорити. Пізнійше при звіті комісиї адміністрацийної і петициях кількох урядників в справі увільненя від політично практичних іспитів, назвав Ончул урядників виділу краєвого злодіями та ідиотами. Против того виступив пос. Гальбан серед загальної удобреня палати. При точці „Уряд сільний“ назвав Ончул давнійшого начальника того уряду, секретаря краєвого дра Гостюча, дефравдантом, котрий належить до криміналу. Єго товариш клюбовий, пос. Сімоновічі доказав з актами в руках, що то неправда, що Ончул говорив. Пізнійше в кульоарах редактор буковиньского „Tagblatt-у, Кліґер, копнув Ончула ногою і викинув за двері а Ончул післав до него послів Скедля і Тіттінґера яко секундантів та визвав на поєдинок.

На вчерашнім засіданю зальцбурґского сойму предложив пос. Гаґен внесене, взиваюче виділ краєвий до внесеня в сій сесиї сойму проєкту виборчої реформи в тім напрямі, аби побіч дотеперішних утворено нову курию, в котрій мали би права голосувати ті, що окінчили 24 рік житя, а в инших куриях не мають голосу.

Сей тиждень єсть послідним тиждени соймових сесий. Сойми працюють над полагодженем наглячих законодатних і адміністрацийних задань та полишають на боці справи, які теперішня секция вже не в силі полагодити. Так сойм Істриї постановив відложити справу виборчої реформи до пізнійшої сесиї; з нею має іти в парі переведене угоди між Італіянцями і південними Славянами. Ческий сойм ще не постановив подібної ухвали, однако з дотеперішного ходу комісийних нарад можна заключити, що реформа виборча не прийде тепер на порядок соймових нарад. В справі виборчої реформи стирийского сойму відбула ся дня 30 вересня конференция президентів поодиноких фракций, щоби займити становище супротив реформи. Одиноким вислідом тої конференциї єсть запрошене, звернене до намістника, щоби пояснив відношене правительства до реформи.

3)

НА МАНІВЦЯХ.

(З норвежского — Йони Лїя).

(Дальше).

— Банкир видко гадає... цілком фальшиво осуджує ціле положене. Також гадка!.. Впрочім не маю чим клопотати ся... не хочу навіть гадати о тім... По що? на що? В кождім случаю то не шкодить — противно, підносить моє становище в очах людий... Що мені до того... я о нічім не знаю. — Маючи тепер кредит, можу забрати ся до роботи!

Ішов кроком енерґічним, коли на кінци міста побачив панну Веру Ґіллінґ і зрівнав ся з нею вскорі.

Зпід ясної парасольки виглядало сьвіже яснїюче молодостию личко, а Фасте ідучи побіч неї в напрямі міста, почав деклямувати ликуючим голосом:

— „Ада і Сілля, слухайте голосу мого!
„Жінки Лямека, слухайте моєї мови.
„Чоловік, котрого я убив...“
— Чи ти одурів, Фасте?
— „Сім разів був він пімщений.
Сім разів сім“.

— Чи ти цілком розум стратив? — Що то значить?

— Впевняю тебе, Веро, що приязнь більше значить як любов. Ти дорожша для мене як Ада і Сілля і всї разом жінки Лямека. І длятого мушу виспівати перед тобою гимн.

Блеском радости роз'яснена нагле лице заслонила скорим рухом парасольки, з поза котрої досить сухо зазвучало питане:

— Щож такого?

— Послухай: Тут, при собі, в кишени маю чародійний ключ своєї будучности, котрий отворить мені сьвіт.

— Лише тілько! Гм, отже після твоєї гадки, хто має ключ від замку, той здобуде й замок?

— Очивидно, особливо коли має золотий ключ. Я стопив нині вуйка Йоеля на мягкий метал; дві срібні каплї вартують... три тисячі пятьсот корон! То основа, на якій можу станути, чи розумієш? А однакож золотий ключик держить рука, котра уміє ним обертати.

Панна Вера задержала ся, відхилена назад парасолька становила тепер лиш поле еї голови. Гляділа на молодця поглядом майже наляканим.

— Ти?.. Три тисячі пятьсот корон? — Від вуйка Йоеля? Чи я добре зрозуміла?

— Як найліпше. Я уявляв собі, що тебе то утішить, що здобуду хоч трохи признаня.

— Алеж... — повтори... справді... три тисячі корон від...

— Три тисячі пятьсот.

— Уявляю собі тебе і вуйка Йоеля...

— Так, мене і вуйка Йоеля...

— Не муч мене, скажи правду!

— Чомуж мені не віриш?

— Великий Боже! Якимиж успіхами мусів старий забезпечитись, заки висипав тілько гроший. Тілько гроший! Умієш поставити ся на своїм, коли на що завізьмеш ся... умієш всьо так хорошо, так ясно представити!.. Маєш на всьо способи — докінчила майже зі смутком.

— То значить, що умію стреміти до цілі. Коли говориш, що умію виставити всьо в добрім сьвітлі, знаю, що маєш знов на гадці нещастну машину — і ти також! Вічно будете мені то пригадувати.

— Оповідж мені ліпше всьо, як то було, всьо від початку, Фасте! Я справді неспокійна!

— Як то було? Хочеш знати, як побіджує ся? Мушу признати, що я удавав трохи лиса, що піддобрював ся крукови, аби єму сир відобрати. Так щось з того в тім було. Але по правді зробив то лист, о котрім я оповідав тобі в понеділок. То ґеніяльна черта фінансіста. Я гадаю, що він сам то добре чув.

Вера поглянула уважно на Фаста.

— Властиво для твого вуйка була там немила річ — відозвала ся вкінци. — Погадай лише, як виглядав би строгий і честний пан директор, коли би сьвіт знав, що підставою єго маєтку єсть хитрий підступ: блахман киненний в очи капітанови корабля.

— Чейже хиба зрозумієш, що то було славне, незрівнане, сьвітле; що лише будучий цар гроша міг виплисти щасливо серед подібних обставин.

— Однако хотіла би я знати, Фасте, що ти гадаєш: як би тут осудили люди той поступок?

— Ба, міщухи! Імовірно величали би єго; люди звичайно кланяють ся перед успіхом. Щиро говорячи, Вера, з твоєї сторони зазнав я за-

З нарад дальматиньского сойму треба занотувати, що від хорватских послів впала погроза, що хорватска парляментарна репрезентация буде управляти абстиненцию супротив віденьского парляменту, коли язикове питане не буде як найскорше в Дальматиї полагоджене.

В 21 ґуберніях Росиї вибрано доси 2764 неопозицийних а 2277 опозицийних виборців а крім того 901 виборців, які не явили своєї приналежности до якої небудь певної партиї. Між „безпартийними" єсть богато таких виборців, які своєї опозицийности не хотять зрадити зі страху перед переслідуванем уряду. Тому, що як раз ті безпартийні виборці будуть мати при виборі послів рішаючий голос, то правительство починає вже числити ся з можливостию третої Думи. Найзнаменнійшим обявом в дотеперішній передвиборчій акциї се програма на цілій лінії „Союза истинно-русских людий", який так завзято побивав ся за — знесенем навіть тої „конституциї", яку тепер мають піддані Росиї.

Новинки.

Львів, дня 3-го жовтня 1907.

— **Іменоване.** П. Міністер справедливости іменував о. Артемія Авдиковича, пароха в Любінцях гр. к. душпастирем при мужескім карнім заведеню у Львові.

— **Перенесене.** Галицка Дирекция почт і телеґрафів перенесла почтового асистента, Володимира Процишина, з Миколаєва над Дністром до Львова.

— **Похорон бл. п. ґр. Адамової Потоцкої** в Крешовицях відбув ся вчера при величезнім здвизі народа. Першим поспішним поїздом вчера рано приїхало численне духовеньство і много сьвітских достойників а о 9 год. приїхали: кардинал Пузина, архіепископи і епископи та знов кількасот сьвітских достойників з цілого краю. Прибувших витала родина ґр. Потоцких. Митрополит ґр. Шептицкий по зложеню со чувства відправив з о. крил. Борсуком з Кракова тиху службу божу в костелі. Архіепископи і епіскопи відправили опісля над тілом послідні молитви і при співі хору винесено тіло з палати. Тисячі народа взяли участь в похороні. По переду похоронного походу поступали цехи крешовецкий і краківский з хоругвами та старшина міста, відтак ветерани і сторожі огневі з Крешовиць, Тржебіні та Кракова, служба лісна, селяни, гірники і т. д. Похід похоронний вело духовеньство сьвітске і чернече та краківска капітула під проводом кард. Пузини окруженого архіепіскопами і епіскопами. За домовиною поступала родина померлої, Маршалок ґр. Бадені, богато послів, мін. ґр. Дідушицкий і много инших достойників. Похід перейшов до костела, де жалобну Службу Божу відправив архіеп. Більчевский а молитви при брамі кард. Пузина. Домовину зложено відтак в родинній гробници.

— **Репертоар руского народного театру** у Львові під дирекциєю Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім" при ул. Бернштайна. Початок о 7 годині вечером). — В суботу, дня 5 жовтня „Продана наречена", опера в 3 актах Сметани. — Ціни місць: Крісло I-рядне 2 К, II-рядне К 1·50, III-рядне К 1·20. Партер 80 с. Для селян, учеників і войска 50 с. Крісла бальконові К 1·50, дальші 1 К. Програми при касі 20 с. — Білети продають ся в книгарні Тов. ім. Шевченка (ул. Театральна). а в неділі і сьвята на „Руській Бесіді" Ринок ч. 16, I поверх. В день представленя від год. 5 вечером отворена каса театру.

— **Огні.** Страшний пожар навістив дня 30 с. м. о 11 год. перед полуднем село Богданівку, повіта скалатского, і при сильнім вітрі знищив до 3 години 22 господарства. Ратунок задля вітру був неможливий, тим більше, що більша часть людий була в поли, при копаню бараболь. Згоріли до тла всі будинки, разом 63, крім того господарскі знаряди, декуди одіж і худоба а збіжа 1168 кіп. Загальна шкода виносить близько 50 тисяч корон.— В Острові перемиского пов. згоріла дня 26 вересня с. р. одна селяньска загорода. Шкода виносить 14.000 К і в части була обезпечена. Причиною огню була неосторожність зі сьвітлом.

— **Безглузді жарти причиною смерти.** Кілька днів тому назад ішло ул. Личаківскою у Львові кількох робітників, а оден з них, як говорено, потрутив з жартів свого товариша, Григория Демчишина так нещасливо, що той впав під віз електричного трамваю і мимо того, що моторовий майже в тій хвили віз задержав, покалічив ся так, що его непритомного відвезено до шпиталю, де він вчера і помер. Позаяк були сьвідки того безглуздого жарту, то поліция розвела слідство і арештувала двох товаришів нещасливого: Івана Яроша і Мартина Сгржиговского. Оба они оправдували ся тим, що Демчишин впав під віз лиш в наслідок нещасливої пригоди. Ярош лиш кинув з жарту каштаном в него а Демчишин хотів каштан вдоймити і стратив рівновагу та впав під віз. — Безсумнівні й недолітки-пастушки в Пасічній коло Станиславова стали ся в наслідок безглуздих жартів причиною смерти 9-літної дівчини. Із Станиславова доносять іменно: В неділю привезено до гутешного шпиталю 9-літну дівчину з Пасічної, попарену на смерть спіритусом. Хлопці пастухи, єї ровесники облили єї підчас забави на пасовиску спіритусом, а відтак підпалили одіне на дівчині. Нещаслива дитина мучила ся ще через цілу добу, аж остаточно життє закінчила.

— **Напад на поїзд.** На поспішний поїзд, що їхав оногдї вечером з Одеси до Київа, напала недалеко стациї Гіляково ватага розбишаків, зложена з кільканайцятьох осіб. Частина з них вязала наперед будника і дала знак, щоби задержати поїзд. Друга частина вcїла до поїзду в Одесі і вискочила аж в хвили, коли на даний знак поїзд станув серед поля. Три розбишаки вискочили на льокомотиву, инші вперли ся до ваґонів, а третя ґрупа остріливала поїзд з обох боків. В поїзді їхало яких 200 подорожних, між иншими богато женщин. Напастники дали около 200 вистрілів, на котрі відповіли також вистрілами оден жандарм і кількох подорожних. Жандарм одержав смертельну рану. Між тим розбишаки розбили динамітом почтовий ваґон, однак знайшли в нім лише документи. Огонь знищив той ваґон і також половину особового ваґона II кляси. Всеж таки розбишаки зрабували з каси 4.900 рублів готівкою і квіти одеської філії державного банку на 100.000 рублів. Відтак розбишаки від'їхали на льокомотиві, лишаючи поїзд серед поля. На вість про напад вирушили з Одеси козаки шукати за розбишаками. Поки-що в околици Одеси арештовано 6 осіб, підозрілих о участь в нападі. Ранений жандарм помер.

— **Дрібні вісти.** В Княжім, золочівского повіта, відбуло ся в сих днях посьвячене нововибудованої церкви. Посьвячення довершив Впреосьв. митрополит Шептицкий. — З Дмитрова під Щирцем пропала без сліду 15-літна Варвара Вільківна, дочка тамошного господаря, видаливши ся з дому перед двома тиждиями. — В Празі на Йозефштадті настав оногдї вечером в готели Отто вибух ацетилену, причім погибли властитель готелю Вальтер і торговець коний. З сусідних домів наслідком експльозиї повилітали всї шиби а навіть поспадали цеґли з дахів. — П. Константин Адамович, властитель дому банкового, загубив вчера вексель на 2.900 кор. — В менажериї в Віллях представляла 16-літна усмирителька, Вінклерівна, зібраній публиці дикого медведя. Нараз кинув ся медвідь на Вінклерівну і почав єї роздирати та заким єї оборонили, погриз їй страшно руки і ноги. Тяжко покалічену відвезено до шпиталю. — На шинк Бінштока на Богданівці ч. 9 напали сими днями робітники Семен

воду: я ніколи не надіяв ся, що маєш такі тісні погляди.

— Чи ти звернув єму лист?

— Очивидно, всьо заперечував, заки я єму показав его; я мусів єму дати до рук.

— А тоді?

— Якеж то слідство! — скрикнув гнївно. — Тоді кинув єго в огонь і справа скінчена; більше ми о тім не говорили. Відтак ще коротку хвилю о грошах. Рішив ся і по всьому.

— Як ти о тім дивно говориш, Фасте! А то справді не дрібниця, не жарт! Чи ти цілком о тім не подумав, Фасте, сам перед собою, в души? Не сказав ти собі, що твому вуйкови мусїло бути прикро, може навіть дуже прикро, коли мусїв тобі заплатити за той доказ молодечої... словом за той слід забутої, немилої єму справи?

— Чейже не схочеш мене обжаловувати і закидати мені, що в той спосіб використав я лист вуйка Йоеля! З кождої річи треба витиснути єї вартість — сказав з гнївом. — А впрочім — додав холодно — тільколіття призвнь позволяли мені гадати, що знаєш мене ліпше і справедливійше оцінюєш.

— Я сама хотіла би знати, що знаю тебе справді — сказала Вера, зітхаючи — але ти такий якийсь ріжнородний! Я ніколи не певна, чи добре тебе розумію.

— І боїш ся, чи не стою в тій хвили перед тобою з кровію вуйка на руках, котрому зрабував три тисячі пятьсот корон!

— Знаєш дуже добре, що нічого подібного не прийшло мені до голови, але ти сам не знаєш о тім, як умієш деколи не бачити річий, котрих не хочеш бачити, котрі тобі не милі.

— Велика подяка за добру гадку о мені! Одним словом, після тебе, я спосібний „несьвідомо" оперти револьвер о грудь любого вуйка і зажадати гроший в пересьвідченю, що впевнюю его о моїй любови?

— Ні, ні! По що говориш такі річи? Ти знаєш, о що мені розходить ся. Слухаючи тебе, ніколи не можу бути певна, чи всьо єсть цілком так, як мені представляєш. На всьо глядиш все по свойому і часом маю чувство, що я поглянула в пропасть, де темно і дна не бачу. То мені робить прикрість.

— Прикрість, прикрість! Прикро тобі, що маєш приятеля розбійника! — засьміяв ся голосно і широ.

Не уважав може, що стояли обоє на стежці, ведучій між плотами огородів а лісом до сільского домку вітця Вери.

— То дивне! — відозвав ся весело по хвили: — здаєть ся мені, що в сути річи той твій страх найбільше притягає мене до тебе. Полохлива пташка, як жовна, стукає до моєї совісти, немов би хотіла пересьвідчити ся, чи пень дерева здоровий. Ти могла би мене довести до того, що пожену ґальопом до вуйка Йоеля спитати: чи справді обдер я єго нині перед полуднем як злодій?

— Сьміи ся, Фасте, сьміи ся часто! Люблю твій сьміх. Має він в собі щось доброго, хоч навіть не знаю, з чого ти властиво сьмієш ся. Найімовірнїйше просто з радости, що ти є — і то такий, як є.

— Скрипкою без звуку, хотіла ти певно сказати. Чи знаєш, як ти мені тепер представляєш ся, Веро?

— Дурниця... стій на земли і не літай попід облаки. Перед усім не представляю ся тобі ніяк.

— Противно, в одежи тканій з сонішного проміня, з золотими і темними пятнами, як ті, котрі бачу на твоїй ясній одежи.

— Фасте, щож то нині за незвичайна бесіда? Жовна, тепер знов...

— Незвичайне! Кілько разів хочу з тобою поплинути свобідно, все занурюєш мене в тверезім розумі, в котрім костенїють з зимна найгорячїйші наміри. І тепер твоя сонїшна покрива стала ся голубо білою, мов ледові голки.

— Дуже дякую і до побачення! Ти відвів мене досить далеко.

Фасте нагле поблїд і станув; очи блиснули єму гнївом.

— Хочеш сказати, що я надто довго нуджу тебе?

— Ні, але маєш іти до бурмістра.

— Дуже хитро і незвичайно! Здаєть ся, що обоє маємо голови до винаходів. Впрочім я догадував ся, що не маєш охоти показувати ся в товаристві осьмішеного винахідника машини. Пригадуєш собі — коли вже говорили о тім — що я просив тебе ще перед роком, аби ти спалила всї мої листи, що відносять ся до тої справи. Чи вільно мені тепер спитати ласкаву панно: чи моя просьба виповнена і чи ті нещастні письма згладжені зі сьвіта?

(Дальше буде).

Особа і Рудольф Поподейчук, побили шиби і забрали вудженину із шинку, через що наробили шкоди на 50 К.— Начальник стациї в Креховичах повідомив львівску полицию, що кожі баранкові відобрані у арештованого шевця Шашкевича і его жінки походять з крадежі перед кількома днями з тамошного магазину товарового. — Капраль полициї пізнав і арештував візника Михайла Марволя, котрий приарештований за скору їзду, лишив коні з полицаєм а сам втік. Марволя дістав 24 годин арешту. — Підчас похорону бл. п. Генриха Реваковича прихоплено на крадежи на ул. Личаківскій нотованого злодія глухонімого, званого „Бутом“.

— **Воздушний корабель ґр. Цеппеліна.** З Фрідріхсгафен доносять про бальон до кермованя винаходу ґр. Цеппеліна: З пятою успішною їздою бальоном Ц-ппеліна закінчила ся перша серия летів. Узискані досьвіди будуть зараз використані, щоби поправити дещо в механізмі до кермованя. Дотеперішні пять летів виказали ось що: В наслідок того, що бальон має на однім кінци майже позему ніби хвіст плавку, може він знаменито держати ся у воздусі. Бічні керми показали ся достаточними, щоби воздушному кораблеви надавати який небудь напрям; їх уживано з великим успіхом також і при сильнім вітрі. Щоби їх зробити ще ліпшими, треба їх буде трохи збільшити. Особливо великої ваги показало ся т. зв. керма висоти. За помочию тої керми можна бальон піднести до всякої висоти і не треба аж в тій цїли викидати балясту (як то доси бувало при звичайних бальонах). Найдовша їзда виносила 8½ години. Однако після ореченя всіх знатоків міг був бальон після того, кілько ще було запасу бензини і балясту, держати ся у воздусї й два рази так довго. Питому скорість воздушного корабля обчислено при ріжних їздах всілякими методами дуже докладно. Переконано ся, що бальон з обома моторами може робити в годину 40 кільометрів (більше як півсема миль, або майже так скоро як поспішний поїзд) а з одним мотором 35 кільометрів (скорше як звичайний поїзд). Проби з бальоном Цеппеліна показали, що маємо тепер дійстний воздушний корабель, котрим можемо вже безпечно у воздусі літати.

— **Ручні бомби в австрийскій армії.** З розпорядженя міністерства війни відбувають ся тепер в австрийских полках кріпосної артилериї проби в киданю ручних бомб, котрі в росийско-японьскій війні, особливо підчас облоги Порт-Артура показали ся дуже успішними. Ручних бомб уживає ся головно при приступах на ворожі укріпленя, а вояки кидають їх, коли вже зовсім близько дійдуть до неприятеля. Ручні бомби, уживані тепер до експериментів в австрийскій армії, мають вагу 1½ кільоґрама, промір 8 сантиметрів і круглий вид. Містять в собі 100 ґрамів вибухової материї. Щоб їх тим лекше і дальше кидати, єсть прикріплений до них ремінь, сполучений з пальником, так що аж тоді, коли вояк викине бомбу, пальник зачинає горіти, а експльозия наступає менше більше чотири секунди по викиненю. Рукою може вояк кинути таку бомбу на яких двайцять метрів, а при ужитю окремої проци на пятьдесять метрів. Коли теперішні проби видадуть добрі результати, тоді ручні проби будуть заведені постійно в австрийскій армії.

Телеґрами.

Відень 3 жовтня. Міністер ґр. Дідушицкий вернув тут нині рано з Кракова.

Ґрац 3 жовтня. На вчерашнім засїданю сойму відчитано інтерпеляцию в справі перепачковуваня сербскої рогатої худоби через Босну до Австриї на торг віденьский. П. Красовець вносив інтерпеляцию в словіньскій мові. Маршалок однак зарядив, щоби ту інтерпеляцию відчитано аж по виготовленю автентичного перекладу німецкого.

Петербург 3 жовтня. Міністер просьвіти на протест висших шкіл призволив жидам в числї перевисшаючім нормальне учащати до висших шкіл під услівєм, що загальне число слухачів не буде перевисшене і що будуть стережені інтереси християньских відносин.

Будапешт 3 жовтня. Нині перед полуднем відбула ся в готели, в котрім мешкають австрийскі міністри, двогодинна конференция, по чім о 11 год. перед полуднем австрийскі міністри пішли до угорскої президиї кабінету на дальші переговори угодові.

Петербург 3 жовтня. Суд воєнний засудив на смерть через повішенє вісьмох робітників ткацкої фабрики в Нарві, обжалованих о убите директора фабрики Пельцера.

Пекін 3 жовтня. Цісар видав декрет розпоряджаючий оборону місий і християн та поучене жителїв, що християни на рівні з нехристиянами мають законом запоручені рівні права і однакове їх трактоване.

Теґеран 3 жовтня. У відповіди на телеґраму доносячу, що войска турецкі одержали приказ посувати ся дальше, предложив парлямент висланє войска на границю і вставив на ту цїль мілїон франків до буджету.

Теґеран 3 жовтня. В цїли підпираня парляменту утворив ся тут союз конституцийних урядників, до котрого належить кількох князів і богато достойників з найблизшого окруженя шаха. Союз вислав до шаха адресу з завізванєм до заведеня явного конституцийного правлїня.

Токіо 3 жовтня. Секретар державний для справ воєнних, Тафт, був перед від'їздом на авдиенциї у цісаря: его приймали з всякими можливими почестями. Тафт заявив дневникарям, що приняте, якого зазнав в Токіо, єсть найліпшим доказом знаменитих відносин межи Японією а Америкою і що має надію, що відносини позістануть і на будуче такі самі.

Монтріль 3 жовтня. Японьский ґенеральний конзуль запротестував против примусу паспортового для Японців в анґлійскій Колюмбії яко противного договорам.

— **Конкурс.** Задля уділеня одноразової стипендиї в сумі 2000 корон, зложених в касї підписаного Товариства Вп. п. Константином Володковичом, розписує ся отсим конкурс: 1. О сю стипендию може убігати ся молодець більше, ніж середних спосібностий, який скінчивши студиї в однім з університетів у Львові, в Кракові, або в Чернівцях, з похвальними сьвідоцтвами праць семинарийних, або в лябораториях, як рівнож зі степенем докторским, або також політехніку у Львові з сьвідоцтвами похвально зложених обох іспитів державних, хоче виїхати за границю для дальшого образованя в науках, а засобів на се не посїдає. Та стипендия виплачує ся чвертьрічно, або піврічно з гори. — 2. Всілякі напрями знаня увзгляднюють ся і стипендия може бути уділена таксамо лїкарям, інжинірам, як рівнож образуючим ся на поли історії, ґеоґрафії, фільософії, наук природних і математичних, права і фільософії. — 3. Уділена стипендия має характер позички, а не жертви. Поруку еї звороту становить реверс, містячий приречене позичаючого, що зверне сю стипендию, або одноразово або частями, коли єму средства на се позволять. — 4. Побут за границею того, що отримає стипендию, не може в ніякім случаю сягати поза два роки. По першім році молодець, бажаючий отримати сю стипендию опять, єсть обовязаний прислати до Виділу Руского Товариства педаґоґічного звіт зі своїх чинностий наукових, як рівнож відповідні сьвідоцтва або управителя закладу, або ученого, що під его проводом науково працював за границею, або також видану друком працю наукову. — 5. Стипендия може бути здержана по півроцї, наколи Виділ Руского Товариства педаґоґічного переконає ся, що побираючий стипендию марнує час і не робить вимаганих в науцї поступів. — 6. По повороті до краю і зложеню доказів відбутих за границею студий може єму бути уділена одноразова підмога в цїли отриманя посади або державної, або приватної, але підмога не повинна виносити більше тисячки корон. — 7. О сю стипендию можуть старати ся виключно Русини, родом з Галичини, або Буковини, греко-католицкого обряду, нежонаті, сьвідомі добре мови німецкої або француской. Доказом знаня дотичної мови має бути сьвідоцтво з колльоквії, зложеної у професора сеї мови, або праця семинарийна, або також инша публикация наукова в сій мові предложена, або вкінци студиї, по части відбуті в якім університеті німецкім. — 8. Стипендиєю завідує Виділ Руского Товариства педаґоґічного у Львові і надає єї комітет, зложений з трех членів, именно: Александра Барвіньского, Богдана Лепкого і др. Кирила Студиньского. — 9. Подане о узискане сеї стипендиї внести належить до Головного Виділу Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, найдальше до 15. падолиста 1907 р. і долучити до него метрику і вимагані конкурсом сьвідоцтва. — Головний Виділ Руского Товариства педаґоґічного: *о. Іван Чапельский,* голова. *Др. Остап Макарушка,* секретар.

Курс львівский.

Дня 2-го жовтня 1907.		Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .		566·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		103·—	110·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси		557·—	562·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5% преміов.		108·70	110·40
Банку гіпот 4½%		99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краев.		99·80	100·50
4% листи застав. Банку краев. .		95·—	95·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.		96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.		94·50	95·20
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		97·30	98·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .		99·70	100·40
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		93·70	94·40
Позичка краев. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		95·10	95·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.		94·30	95·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		85·—	95·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденьский . .	45·75	47·75
Угорскі черв. хреста	. .	26·50	28·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	. .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	. .	66·—	72·—
Базиліка 10 кор.	. .	20·25	22·25
Joszif 4 кор.	. .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	. .	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·30	11·43
Рубель паперовий		2·52	2·53
100 марок німецких		117·77	117·97
Доляр американьский		4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).